

גליון היכל הקודש

וועגענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתניסדה ע"י כ"ק מרן מהר"א ש"ז ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 7:14
מוצאי שבת..... 8:46
שיעורים כסדרן
ג'..... שופטים יט - כ
בבלי..... בבא מציעא מה
ירושלמי..... עירובין ל'
תוספתא..... בבא קמא יא
רמב"ם..... כלאים ב

שעה 13, גליון 28 (646)

פרשת תזריע, די ניסן, שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהר"א ש' דער צייילט

לשון הרע

דער איסור פון רעדן און הערן לשון הרע איז זייער א הארבע זאך. חז"ל זאגן (ערכין ט"ו:) אז לשון הרע איז ערגער פון די דריי הארבסטע עבירות. נאך זאגן חז"ל (פסחים ק"ח) אז איינער וואס רעדט אדער הערט און נעמט אן לשון הרע, איז ראוי ער זאל גענווארפן ווערן פאר די הינט. דאס איז ווייל דאס איז די סדר פון הינט אז זיי בילן שטענדיג, און די זעלבע איז דער וואס איז פארנומען מיט לשון הרע'ס, ער איז אייביג פארנומען צו בילן אויף מענטשן, און דעריבער איז דאס זיין עונש.

ליידער ווערט יעדער נכשל אין דעם, איינער מער און איינער ווייניגער. חז"ל זאגן (בבא בתרא קס"ה) אז יעדער ווערט נכשל אין לשון הרע, קיינער איז נישט ריין פון דעם.

<<<<<<

א גוט ווארט

מיר שטייען שוין אין די שלשים יום קודם הפסח און מען איז שוין עוסק אין אויסרוימען דעם המץ וכו', דארף מען אבער געדענקען וואס רבי נתן האט געזאגט פאר איינעם וואס איז זיך געקומען אָפּרעדן צו אים אז ער האט נישט קיין געלט אויף פסח, רבי נתן האט אים מתחיל געווען און געזאגט: "אויף פסח וועט זיין, אבער ווי נעמט מען דעם פסח אליין?" מען זעט בחוש אז ווען עס קומט אן דער יום טוב פסח האט למעשה יעדער איינער וויין, מצות און פל טוב וטוב; אידן פארטיילן שווערע געלטער פאר צדקה, מען טיילט מצות און אלע סארטן עסן וכו', וכו', האט רבי נתן געזאגט: "אויף פסח וועט זיין, אבער ווי נעמט מען דעם פסח אליין?" ווי נעמט מען דעם פסח - דאס רעדן צום באשעפער. מיר דארפן געטון דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, העלף מיר אז איך זאל זוכה זיין צו רעדן צו דיר און געדענקען אז קיינער קען מיר גארנישט טון, העלף מיר איך זאל געדענקען אז אלעס קומט פון דיר. העלף מיר באשעפער אז איך זאל האבן ריינע אויגן, א ריינע מוח און א ריינע הארץ, העלף מיר איך זאל קענען אויסרייניגן מיינע אברים זיי זאל נישט זיין חמצידיג פונעם יצר הרע".

א ווארט אויף די פּרשה

בְּדָד יֵשֶׁב מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ. א מַצְרֵעַ יֵצֵט אִינְדְרוֹיִסן פֿון די מַחֲנֶה, אָפּגעוּוּנְדֶערט פֿון מְעַנְטֶשֶׁן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן י"ד), אויב א מענטש וויל האבן שלום, ער וויל לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן, מיט זיין ווייב, און מיט זיך אליין; דארף ער האבן יראת שמים, ער דארף וויסן און געדענקן שטענדיג אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט. איינמאל מען נעמט זיך דאס אריין אין קאפ, קריגט מען זיך שוין נישט מיט קיינעם, ווייל מען ווייסט אז קיינער איז גארנישט שולדיג, אלעס האט נאר דער אייבערשטער געפירט צום גוטן.

צווישן די דריי סארט שלום וואס דער רבי דערמאנט, שלום מיט אנדערע, שלום איינגערייט, און שלום מיט זיך; איז זיכער די גרינגסטע צו האבן שלום מיט אנדערע מענטשן, ווייל א מענטש איז דאך נישט משעבד צו יענעם, ער איז גארנישט שולדיג פאר יענעם, און אז מען קומט זיך נישט אויס מיט איינעם, קען מען גיין אויף די אנדערע זייט, נישט האבן צו טון מיט יענעם, צומאל איז בעסער פאר שלום צו זיין אביסל ווייט אפגערוקט פון יענעם, און אזוי וועט מען זיך נישט קריגן, און דאס איז א סימן אז דער מענטש האט יראת שמים, אז ער דרייט זיך ארויס פון אלע סארט מחלוקת.

ווען עס קומט אבער אין שטוב, מען דארף האבן שלום בית, איז עס שוין אביסל שווערער, מען קען זיך נישט ארויסדרייען פון דעם, דארף מען זיין זייער קלוג און זיכער מאכן עס זאל זיין שלום אין שטוב, דאס איז זייער א גרויסער יסוד אין עבודת ה', א מענטש וואס האט נישט קיין שלום בית קען נישט דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער האט נישט קיין ישוב הדעת צו קענען לערנען און דאווענען, און דעריבער דארף מען אסאך ארבעטן אויף דעם, טון אלע פעולות אין די וועלט, אז עס זאל זיין שלום איינגערייט, דאס איז א סימן אז דער מענטש האט באמת יראת שמים.

די וויכטיגסטער פלל אין שלום בית איז, "זיי קלוג און נישט גערעכט", ווער עס בלייבט גערעכט איינגערייט, בלייבט נאכדעם אן קיין היים בכלל... אפילו ווען דער מענטש איז זיכער ביי זיך אז ער איז גערעכט, זאל ער אלץ מותר זיין און געבן גערעכט פאר די ווייב, ווייל אויב נישט ווער נאר ער אליין ליידן פון דעם. מיט אביסל שכל איז מען מותר, און עס הערשט א געשמאקע שלום אין שטוב.

די שווערסטע סארט שלום איז אבער צו זיין בשלום מיט זיך אליין, ווייל ווען א מענטש טוט עבירות חס ושלום, קומען אים אריין אין קאפ אלע סארט מחשבות פון יאוש און חלישות הדעת, ער טראכט אז ער איז גארנישט ווערד, ער וועט שוין קיינמאל נישט מצליח זיין, עס איז אזוי ווי איינער שטייט אים אויפ'ן קאפ און האלט אין איין אים אראפקלאפן, ער קען אבער נישט אנוועקגיין פון יענעם, ווייל עס איז דאך דער מענטש אליין. דארף מען אויף דעם אויף זיך שטארקן, זאגן צו זיך אליין, "איך בין גוט, איך קען אויף זיין א צדיק, איך קען אויף זיין אן ערליכער איד, איך קען אויף זוכה זיין צו אלע מדרגות אויף די וועלט", און אז מען שטארקט זיך אלץ מער און מער, וועט מען זיכער צום סוף צוקומען צו אלע גוטע זאכן וואס מען קען נאר צוקומען.

צו די אלע זאכן קען מען אבער נאר צוקומען מיט א שטארקע אמונה, ווען מען לעבט מיט'ן אייבערשטן, מען געדענקט אז אלעס איז נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן, און מיט'ן אייבערשטן'ס הילף קען מען אנוקומען צו אלעס.

דער מצרע איז דאך געווארן קרעציג ווייל ער האט גערעדט לשון הרע, ער האט געמאכט מחלוקת צווישן מענטשן, און דאס איז געקומען ווייל ער האט פארגעסן פונעם אייבערשטן, ער האט נישט געדענקט אז נאר דער אייבערשטער פירט אלעס, און דערפאר איז זיין תיקון אז ער זאל ארויס גיין פון די מחנה, ער זאל זיך אפגעווענדערט פון מענטשן, ער קען צו קיינעם נישט רעדן, ער קען נישט פירן קיין מחלוקת, נאר איין זאך קען ער טון, ער קען זיך איבערטראכטן און זען אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט און נאר צו אים קען מען רעדן.

דאס זאגט דער פסוק, בְּדָד יֵשֶׁב מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ. ווען דער מצרע זיצט איינדרויסן אליין איז ער נאר מיטן אייבערשטן, און ווען ער וועט אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, וועט ער באקומען יראת שמים און ער וועט שוין אויפהערן צו רעדן לשון הרע און פירן מחלוקת, און ער וועט האבן א גוטע, פרייליכע, און ערליכע לעבן.

(מוף הפמל תוריע מצרע חס"א)

פּרַנְסָה קוּמַט פּוּנְעַם אײַבערשטן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' פְּרֻשַׁת תְּנִינָה, כ"ח אָדָר ב', שְׁנַת תשע"ו לַפ"ק לַכּוּבֹד מִיַּד טײַעֲרֵער נְרוּ יֵאִיר

מוֹהֲרָא"ש הַאָט דַּעַרצײַלט אַז אַ איד איז אַמאַל גַעקוּמַען צום הייליגן חֲפֵץ חַיִּים און עַר הַאָט אויסגעבראַכן אין אַ גַעוויינלעכען זאַגנדיג: "רַבִּי, מִיין פּרַנְסָה גַעבַער איז גַעשטאַרְבֵּן!" דַּער איד הַאָט גַעהאַט אַ קו, און עַר פֿלעגט מַעלְקֵן די קו און פאַרקויפֿן די מילך, און פֿון דַּעם הַאָט עַר גַעהאַט פּרַנְסָה, היינט אינדערפֿרי קומט עַר אַריין אין שטאַל און טרעפט זיין קו טויט, דַּער חֲפֵץ חַיִּים הַאָט אים גַעוואַלט באַרויאַגן, אָבער דַּער איד וויינט און שרייט אַז עַר גייט שוין שטאַרְבֵּן פאַר הונגער ווייל עַר הַאָט מער נישט קיין פּרַנְסָה, זאַגט אים דַּער הייליגער חֲפֵץ חַיִּים: "דיין פּרַנְסָה גַעבַער איז דַּער אײַבערשטער, און עַר וועט דיר ווייטער גַעבֵן פּרַנְסָה, חס ושלום צו טראַכטן אַז דיין פּרַנְסָה איז גַעקומען פֿון אַ קו, נאַר די וועג ווי אַזוי דו האָסט גַעהאַט פּרַנְסָה איז גַעווען דוּרְךֵךְ די קו, און יעצט וועט קומען דיין פּרַנְסָה דוּרְךֵךְ אַן אַנדערע וועג.

די מַעשֶׂה דאַרף מַען גוט אַריינעמען אין זיך, אַז מיר זאַלן זיך נישט איינרעדן פאַר איין מינוט אַז די פּרַנְסָה קומט פֿון די אַרבעט, און אויב מַען וועט פאַרלירן די אַרבעט וועט מַען אויסגיין פאַר הונגער וכ', אָדער אַנדערע מחשבות וואס קומען אַריין אינעם מענטש: 'וואס וועט זיין?' 'ווי אַזוי וועל איך האָבן געלט?' נאַר אַ מענטש דאַרף זיך פאַרלאָזן אויפֿן אײַבערשטן, און דַּער אײַבערשטער הַאָט זיך שוין זייער וועגן ווי אַזוי עַר העלפט דַּעם מענטש.

מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט זאַגן כּמעט ביי יעדע שיעור: "אַז מַען דאַווענט מיט מַנְיָן, הַאָט מַען אַ דַּבֵּר שְׂבַמְנֵן (געלט)", ווייל פּרַנְסָה הַאָט גאַנצליש צו טון מיט אַ גוטע קאַפּ אָדער גוטע הענט וכדומה, פּרַנְסָה קומט פּוּנְעַם אײַבערשטן, און ווי מער אַ מענטש גלייבט אינעם אײַבערשטן און עַר פאַרלאָזט זיך אויפֿן אײַבערשטן, וועט אים דַּער אײַבערשטער נישט פאַרלאָזן, תּו"ל זאַגן (פּתּוּחֵי מו): "שְׂכִינָה מַה לְשׁוֹן אוֹמְרָת, קְלַנִּי מְרַאשִׁי, קְלַנִּי מְזוֹרְעִי", די קאַפּ טוט מיר וויי, די הענט טוט מיר וויי; מוֹהֲרָא"ש זאַגט אַז דַּער פֿשט פֿון דַּעם איד, אַז אײַבערשטער זאַגט: עס טוט מיר וויי צו הערן ווי מענטשן זאַגן אַז זייער 'קאַפּ' ברענגט זיי פּרַנְסָה, אָדער אַז זייערע געלונגענע 'הענט' ברענגט זיי הצלחה. און וועגן דַּעם טוט מַען יעדן טאַג אַן תּפִּילין אויף די הענט און אויפֿן קאַפּ, צו ווייזן: איך בינד צו מיין הענט און מיין קאַפּ צום אײַבערשטן, דאַס הייסט, איך גלייב אַז אַלעס קומט פֿון אים, מיין גאַנצע הצלחה און מיין געלונגענקייט - אַלעס איז דַּער אײַבערשטער.

דַּערפֿאַר בעט איך זיך ליבער ברודער, שטאַרק זיך און ווער נישט צופאַלן, און טראַכט נישט וואס וועט זיין מיט געלט, נאַר בעט דַּעם אײַבערשטן וועסטו זען גרויסע נסים. עס איז דאָ די מַעשֶׂה וואס מַען פאַרציילט פאַר די קינדער פאַר פֿסח, אַז עס איז גַעווען אַ איד וואס הַאָט געהאַט אַ קרעטשמע און עַר פֿלעגט זיך מַפְרִינס זיין פֿון דַּעם, קוים וואס עַר הַאָט געהאַט צו לעבן, אָבער עַר הַאָט געהאַט אַ שטאַרקע אַמוּנָה, אײַנמאַל פאַר יום טוב פֿסח פֿרעגט עס דַּער פֿריץ פֿון וואו וועסטו האָבן געלט אויף יום טוב פֿסח? זאַגט עַר: "דַּער אײַבערשטער וועט מיר נישט פאַרלאָזן, עַר געט מיר פּרַנְסָה אַ גאַנץ יאַר און עַר וועט מיר נישט פאַרלאָזן יעצט פֿסח אויף נישט". דַּער פֿריץ הַאָט זיך אויפֿגערעגט אויף דַּעם איד, וואס הייסט דַּער אײַבערשטער געבט דיר פּרַנְסָה? איך געב דיר פּרַנְסָה, און ווען נישט מיר האָסטו גאַנצליש! און עַר הַאָט עס אָפּגעזאַגט פֿון זיין פּרַנְסָה, און דַּער איד איז געבליבן אַן אַ פּרַנְסָה, אָבער דַּער איד הַאָט זיך נישט פאַרלוירן, נאַר עַר הַאָט ווייטער געהאַט אַמוּנָה און ווייטער געבעטן דַּעם באַשעפֿער עַר זאל עס נישט פאַרלאָזן.

דַּער פֿריץ הַאָט געהאַט אַ מאַנק"י און עַר הַאָט זיך געזעצט ציילן זיין געלט, עַר הַאָט גענומען יעדע רענדל און געקלאַפט אויף זיין ציין צו הערן פֿון די קול אויב עס איז עכט גאַלד אָדער פאַלש, און אַ מאַנק"י מאַכט דאָף אַלעס נאָך, און ווען דַּער פֿריץ איז אַרויס געגאַנגען פֿון שטוב הַאָט דַּער מאַנק"י אַנגעהויבן צו עסן גאַלדענע מטבעות ביז עס הַאָט געפֿאַרט, דַּער פֿריץ איז אויפֿגעשטאַנען דַּעם נעקסטן צופֿרי זעהט עַר אַז זיין מאַנק"י איז טויט, הַאָט עַר זיך זייער אויפֿגערעגט און עַר הַאָט געטראַכט אַז עַר וועט טשעפענען דַּעם איד. הַאָט עַר גענומען די טויטע מאַנק"י און געהייסן זיין באַדינער זאל עס אַריין וואַרפֿן צום איד אין שטוב, דַּער איד זיצט זיך אין זיין שטוב און אינמיטן הערט עַר אַ קראַך, איז עַר געלאָפֿן קוקן זעט עַר אַ טויטע מאַנק"י ליגט אויף דַּער עַרד, עַר הַאָט גלייך דַּערקענט אַז דאַס איז די מאַנק"י פּוּנְעַם פֿריץ, הייבט עַר עס אויף אַרויס צו טראַגן זעט עַר ווי עס פאַלט אַרויס פֿון די מאַנק"י'ס מויל גאַלדענע מטבעות, הַאָט עַר שוין געהאַט אויף יום טוב.

פֿסח ביינאַכט הַאָט דַּער פֿריץ געוואַלט זען וואס עס טוט זיך ביי דַּעם איד, איז עַר געגאַנגען קוקן, זעט עַר ווי דַּער איד זיצט ווי אַ מַלְךֵךְ מיט זיין ווייב און קינדער ביים טיש הערליך שיינ, אַזוי ווי אַלע אידן וואס זען אויס ווי קעניגן פֿסח ביינאַכט, הַאָט עַר זיך נישט געקענט איינהאַלטן, גייט עַר אַריין און פֿרעגט דַּעם איד פֿון וואו עַר הַאָט דאַס אַלעס, דַּעַרצײַלט עס דַּער איד די גאַנצע מַעשֶׂה, הַאָט שוין דַּער פֿריץ געמוזט מוֹדֵה זיין אַז דַּער אײַבערשטער געט פּרַנְסָה.

פֿרעגט מיר אײַנער, פאַרנוואס נאַר אַמאַל איז געווען אַזעלכע מַעשׂוֹת פֿון מאַנק"י'ס, און היינט הערט מַען נישט אַזעלכע מַעשׂוֹת פֿון מאַנק"י'ס! עַנטפֿער איך עס: "איך האָב יעדן טאַג מַעשׂוֹת פֿון מאַנק"י'ס ווי דַּער אײַבערשטער העלפט מיר", אַ מענטש כאַפֿט נישט אַז דַּער אײַבערשטער העלפט עס יעדן טאַג, עַר מיינט אַז עַר געבט זיך אַן עצה אַליין, אָבער אַז מַען לייגט צו קאַפּ זעט מַען ווי דַּער אײַבערשטער מאַכט היינט נסים וּנְפִלְאוֹת.

אַ גוֹיטן טאַג.

און די אײַנציגסטע וועג ווי אַזוי אַ מענטש קען יא ניצול ווערן פֿון די האַרבע זאַך, איז נאַר דוּרְךֵךְ תּפִּלָּה. צו בעטן דַּעם אײַבערשטן יעדן טאַג אַז מַען זאל נישט רעדן און נישט מקבל זיין קיין לשון הרע. און נאַר מיט די הילף פּוּנְעַם אײַבערשטן קען מַען געראטעוועט ווערן פֿון דַּעם.

די בעסטע איז ווען מַען טוט דאַס אינדערפֿרי, גלייך נאַכן זאַגן ברכת התורה ליינט מַען צו אַ קורצע תּפִּלָּה, מַען געט דַּעם אײַבערשטן אַז מַען זאל נישט נכָּשֵׁל ווערן דַּעם טאַג אין לשון הרע.

און מַען טאַר נישט צובראַכן ווערן ווען מַען זעט אַז מַען איז יא דורכגעפאַלן מיט לשון הרע, נאַר זיך שטאַרקן קאַטש פֿון יעצט און ווייטער נישט צו רעדן קיין לשון הרע. ווייל יעדעס מאל וואס מַען הַאָט זיך צוריק געהאַלטן פֿון רעדן אַ לשון הרע איז שוין זייער חשוב און טייער, איין ווארט לשון הרע ווייניגער איז זייער חשוב אין הימל, און דעריבער דאַרף מַען יעדע מאל באַזונדער פֿרויבירן זיך צוריק צו האַלטן און נישט רעדן וואס מַען דאַרף נישט.

אַן אינטערעסאַנטע זאַך זעט מַען אַז ווען אײַנער קומט זאַגן אַ לשון הרע ווערט עס גלייך אַנגענומען. אַפֿילו ווען דַּער לשון הרע איז געזאַגט געוואָרן אויף אַ מענטש וואס מַען קען אים, און מַען הַאָט אײַביג געוואוסט אַז עַר איז ערליך און גוט. ווען אײַנער קומט אָבער מיט אַ גוטע לשון הרע אויף יענעם וועט מַען עס גלייך אַנגעמען.

דַּער יצֵר הרע מאַכט דאַס אַז עס זאל זיין אַזוי געשמאַק צו הערן אַ לשון הרע, און אַז מַען זאל עס גלייך אַנגעמען. מַען טאַר זיך אָבער נישט לאָזן פֿון אים, מַען דאַרף זיך שטאַרקן און נישט אַנגעמען קיין שלעכטס אויף צווייטן איד, און די עצה דערצו איז נאַר תּפִּלָּה, צו בעטן אַסאַך דַּעם אײַבערשטן. באַמֵת דאַרף זיך אַ איד צוגעוואוינען נישט צו דאַרפֿן אײַביג הערן אַלעס. אײַנער וואס מוז זיך אײַבערלאַ אַרייַנשטעקן זיין קאַפּ, עַר מוז אַלעס הערן און מיטהאַלטן, אַזאַ אײַנער איז כּמעט נישט מעגליך אַז עַר זאל נישט צוקומען צו הערן זאַכן וואס מַען דאַרף נישט און וואס מַען טאַר נישט הערן. און אײַנמאַל מַען הערט זאַכן וואס מַען דאַרף נישט, דאַן גייט עס אַריין אין האַרץ אַריין. ווערטער האָבן זייער אַ

גרויסע פח, ווען מען הערט זאכן וואס טויגן נישט, אפילו אויף די מינוט זעט אויס אז מען האט עס נישט אנגענומען, גייט עס אבער אריין אין מח, און דאס קען נאכדעם שאטן פארן מענטש.

דער זוהר הקדוש זאגט (יתרו עה) "מאן דאדנדי רבבין, טפשא בליביה" - ווער עס האט גרויסע אויערן, איז א סימן אז ער האט טפשות אין זיין הארץ. דאס גייט ארויף אויף די מענטשן וואס האבן גרויסע אויערן, זיי דארפן איבעראל אריינשטעקן זייער אויער, זיי דארפן אלעס הערן און מיטהאלטן. דאס איז נישט קיין סימן פון חכמה נאר פון טפשות. אן אמת'ער חכם, זיצט זיך אין זיין ווינקל און ער שטופט זיך נישט אריין איבעראל, ער ווייסט אז וואס ער דארף הערן - וועט ער ממילא הערן, און וואס ער דארף נישט הערן - איז טאקע בעסער אז ער זאל עס נישט הערן.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה ג) וועגן דעם טויבן בעטלער, ער האט גארנישט געהערט וואס מענטשן רעדן, און טאקע דערפאר האט ער געלעבט א גילקליד לעבן.

דער הייליגער בעל התניא ז"ע האט אין זיינע עלטערע יארן שוואך געקענט הערן. האט ער דאן געזאגט: "פארוואס דארף איך גוט הערן? וואס איך וויל זאגן - זאג איך, און וואס יענער זאגט - אינטערעסירט מיר נישט, ממילא פארוואס דארף איך הערן?"

דער צדיק רבי נחמן הורידענקער ז"ע, דער זיידע פון רבי'ן, האט געהאט די מידה אז ער האט ממש נישט געהערט א זאך וואס ער האט נישט געדארפט הערן, דאס איז געווען ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל צוקומען צו דעם צו הערן נאר וואס ער דארף.

איינמאל איז ער געזיצן צוזאמען מיט נאך תלמידים פאר זיין רבי'ן דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע, דער בעל שם טוב האט דאן גערעדט צו די אנדערע תלמידים איבער די גרוסקייט פון רבי נחמן הורידענקער, און זיי האבן געזען ווי רבי נחמן בייגט זיך צו און פרוברט צו הערן, עס איז זיי געווען זייער אינטערעסאנט. האט זיי דער בעל שם טוב געזאגט: איר זאלט וויסן אז ער הערט בכלל נישט וואס איך רעדט יעצט, ער האט אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן ביז ער האט גע'פועל'ט אז ער זאל ממש נישט הערן וואס ער דארף נישט, און דערפאר הערט ער נישט וואס איך זאג יעצט, אבער אזוי ווי ער האט געזען ווי מיין מויל שאקלט זיך האט ער זיך צוגעבוהן צו קענען הערן.

די סיבה פארוואס א מענטש איז פארנומען צו הערן און רעדן נארישקייטן איז נאר ווייל ער גייט ליידיג. ווען א מענטש גייט ליידיג, ער טוט נישט גארנישט, פילט ער נישט קיין סיפוק אין לעבן, און דאס ברענגט אים אז ער זאל ווערן פארנומען מיט נארישקייטן, ער האפט אז אזוי וועט ער באקומען זיין סיפוק. אבער דער אמת איז אז דאס ברענגט נישט קיין סיפוק, מען דארף נאר בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיין פארנומען מיט גוטע זאכן, מיט לערנען, מיט דאווענען, און מיט טון מצות, דאס ברענגט יא סיפוק פארן מענטש, און איינמאל מען באקומט סיפוק פון גוטע זאכן פעלט שוין נישט אויס צו רעדן און זיין פארנומען מיט נארישקייטן.

וואויל איז דעם וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן אז ער זאל נישט רעדן און נישט הערן וואס ער דארף נישט, נאר זיין פארנומען מיט גוטע זאכן שטענדיג. וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חלק ה' וחלק ב"ב ערך לשון הרע, וחלק ט"ו ערך שמייה)

שאלות ותשובות ברסלב ווי אזוי קען מען זיך גרייטן פרייליכערהייט צום יום טוב פסח?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געליינט א בריוו וואס איר האט געשריבן ווי אזוי מען קען האבן א פרייליכע יום טוב, דאס האט מיר זייער איבערגענומען, צו זען ווי אזוי מען קען זיך צוגרייטן צו א יום טוב מיט רואיגקייט און שמחה, א גרויסן יישר פח.

איך האב געוואלט בעטן אויב איר קענט שרייבן נאך איבער די גרוסקייט פון פסח, ווי אזוי מען קען זיך צוגרייטן צום יום טוב ווי עס דארף צו זיין פון א רוחניות'דיגע שטאנדפונקט. און אויך אויב איר קענט שרייבן ווי אזוי מען דארף זיך אומגיין מיטן רייניגן לכבוד פסח, ווי אזוי מען קען דאס טון אויף א נארמאלן אופן, נישט מיט קיין משוגעניץ.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך פארברענגט ער אלע קליפות און זיי קענען נישט האבן קיין שליטה אויף אים, ווייל די גאנצע נאך פונעם סוף מם איז עצבות און מרה שחורה, וויינען און קלאגן, מה שאין כן ביים אייבערשטן שטייט (דברי הימים א טו, כו): "עו וחדנה במקומו", עס הערשט א שמחה; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שפת אמת): "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה", דער אייבערשטער רוקחט נישט ביי איינעם וואס איז טרויעריג, נאר ביי א מענטש וואס איז פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך איז ער ביי די קדושה און אזוי אויך פארקערט, ווען א מענטש איז בעצבות איז ער ביי די טומאה. דאס איז די וועג ווי אזוי א מענטש קען זיך מעסטן וואו ער האלט אויף דער וועלט.

דערפאר דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף שמחה, ווייל דאס איז דער שליסל צו אלע מדרגות און צו אלע הייליגקייטן. ווען א מענטש דינט דעם אייבערשטן מיט שמחה, היט אים דער אייבערשטער אפ פון אלע שלעכטס און דאס איז א שמירה אויף פגם הברית, אזוי ווי עס שטייט (תהילים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה", תמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם", ווען איך פריי זיך מיטן אייבערשטן איז: תמו חטאים מן הארץ - איז מער נישט דא קיין עבירות (ענין ליקוטי מוהר"ו, חלק א, סימן קסט).

בפרט ווען מיר גרייטן זיך צו דעם גרויסן יום טוב פסח ווען מען איז זוכה ארויס צו גיין פון די טומאה, ווייל פסח גייט דאך יעדער איד ארויס פון גלות מצרים אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קטז): "חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים", דארף מען נאכמער מתפלל זיין אויף שמחה, ווייל אין די זעלבע צייט קומט דער יצר הרע און זוכט ווי אזוי ער קען אויפברענגן דעם איד, ווי אזוי ער קען אים ארום גנבנען זיינע מדרגות און זיינע קדושות, ער זוכט ווי אזוי ער קען מאכן אז דער טאטע זאל זיך אויפברענגן אויף די קינדער, אדער מאן און ווייב זאלן זיך צוזאמפערן וכו'.

דערפאר דארף מען האבן ישוב הדעת און געדענקען נישט צו שרייען און זיך אויפברענגן אין שטוב; מענטשן מיינען אז 'שטויב איז חמץ און קינדער זענען די קרבן פסח. מוהר"ש פלעגט זאגן: "מען דארף געדענקען ווען מען מאכט פסח'דיג אז שטויב איז נישט קיין חמץ און קינדער זענען נישט קיין קרבן פסח", אזוי אויך דארף מען געדענקען אז א משהו פעס איז מדאורייתא און א משהו עצבות איז חמץ גמור - אויף דעם העלפט נישט קיין ביטול א גאנץ יאר.

BreslevCenter.com/answers

מען דארף זיך פרייען מיט די מצוות בפשיטות, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן יב): "ועקר הנהגות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דער עיקר אידישקייט איז ווען מען פירט זיך פשוט אן קיין חכמות.

דער רבי איז געווען זייער שטארק קעגן חומרות (עיינ שיחות הר"ן, סימן רלה) ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודת יגה ג): "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם ברייתיו", נאך זאגן חז"ל (פרכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", דער אייבערשטער האט נישט געגעבן די תורה פאר מלאכים נאר פאר אונז מענטשן לויט דעם וועג ווי אזוי מיר קענען דאס מקיים זיין; דאס איז לגבי סתם חומרות, אבער אפילו אויף דאס וואס שטייט פון די פריערדיגע (עיינ ספר חרדים, פרק סא) אז יעדער איד זאל נעמען א מצוה וואס אין דעם וועט ער זייער מקפיד זיין און מחמיר זיין מיט אלע הדורים וכו', אזוי ווי מען זעט אין די גמרא (שבת קיח): "אביך במאי זיהי טפי וכו'", מיט דעם אלעס זאגט דער רבי אז מען מיינט נישט צו זאגן אז דער מענטש זאל אריינלייגן אין די מצוה חומרות פון שטות, שגעון און מרה שחורה, מען מיינט נאר צו זאגן אז ער זאל נעמען איין מצוה וואס אין דעם מצוה זאל ער מדקדק זיין און קיין נארישע חומרות. הלואי זאלן מיר זוכה זיין צו מקיים זיין אלעס וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה בפשיטות, ווייל דער עיקר אידישקייט איז תמימות ופשיטות, מען זאל זיך פרייען מיט די תורה ומצוות; עיינ שם.

אפילו לגבי חומרות אום פסח האט דער רבי נישט געהאלטן אז מען זאל מקפיד זיין מיט חומרות וואס ברענגט מרה שחורה; דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען יונג און ער האט נאכנישט געוואוסט דאס שערליכקייט פון חומרות וכו' איז ער אויך אריין געפאלן אין דעם. ווען עס איז געקומען דער יום טוב פסח האט ער נישט געוואוסט וואס צו טון; יעדעס מאל איז אים אריינגעקומען נאך און נאך חומרות, ביז איין מאל האט ער געטראכט צו זיך: 'וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פסח, ווי אזוי קען איך אקטונג געבן צו האבן ריינע וואסער אויף פסח און קיין חשש חמץ?' דעמאלט איז געווען דער סדר אז מען פלעגט אנשעפן וואסער פאר גאנץ פסח, אבער דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט אזוי אויסגעהאלטן ווייל מען קען נישט אפהיטן די וואסער פאר דעם גאנצן יום טוב אז עס זאל נישט צו קומען צו דעם קיין משהו חמץ, ביז דער רבי האט געטראכט אז דאס בעסטע וואסער וואלט ווען געווען "קנואל וואסער", ווייל א קנואל האלט דאך אין איין קוועלן פרישע וואסער כסדר און קיין שום חשש חמץ. אבער דאךט וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קנואל וואסער, האט ער געטראכט אנוועק צו פארן מיט די משפחה אויף יום טוב צו א פלאץ וואו עס איז דא א קנואל, אזוי שטארק זענען געווען זיינע חומרות אויף פסח; האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ברוך השם אז היינט דאך איך נישט קיין חומרות, היינט ווייט איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר מענטשן און נישט פאר מלאכים, היינט פריי איך זיך מיט די מצוות אליינס".

אז מיר שטייען יעצט פאר אזא הייליגע יום טוב דארפן מיר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זיך פרייען מיט די מצוות, אזוי ווי דער הייליגער אריז"ל האט געזאגט (עיינ הקדמת ספר חרדים) אז ער איז צוגעקומען צו אלע זיינע מדריגות נאר צוליב דעם וואס ער האט זיך געפריידט מיט די מצוות פונעם אייבערשטן, אפילו מען זאל אים געבן די גאנצע געלט פון דער וועלט וואלט ער נישט אנוועק געגעבן קיין שום מצוה.

אז א איד פריידט זיך מיט די מצוות איז א סימן אז ער האט א ריינע אמונה און ער האט נישט קיין קושיות אויפן אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות שמחה א) "כשצאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו", ווען א מענטש פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער טוט, איז א סימן אז דער מענטש איז אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה חלק ד)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' וועכענטליכע עצתו אמונה נעמט אן ספאנסערס

די ששת ימי המעשה זענען שוין דורך, און דער שבת המלכה איז אנגעקומען, א מחיה, די שענסטע מתנה וואס דער אויבערשטער האט אונז געגעבן, מען האט אביסל צייט פאר זיך, מען קען זיך אפגעבן מיט די ווייב און קינדער, מען קען פארברענגען אין שטוב ביים סעודה, און מיט די קינדער ביי אבות ובנים, מען כאפט אריין צו לערנען אביסל, און מען פילט זיך און מיט פרישע געזע פאר די קומענדיגע וואך דורך די "עצתו אמונה" קונטרס, וואס די געטרייע קרן הדפסה שיקט אפ ערליך כסדר, און מען שעפט זיך און מיט עצות און חיזוק, וואס געבט כח צו גיין נאך א וואך.

עס איז ליידער דא ביי וועם די געשיכטע גייט אנדערש, שבת מיינט ביי זיי "דאס טאר מען נישט, יענץ טאר מען נישט", "איך האב נישט קיין גערוון צו מייין ווייב", "וואו קען מען גיין צו א שלום זכור, א קידוש, א שבע ברכות".

מיר דארפן דאנקען דעם אויבערשטן אז מיר ווייסן פון אן אויסוועג. ווילאנג נעמט פון ווען מען הערט אויף צו הערן דעם קול פונעם צדיק, אויב די בריוון פון עצתו אמונה ווערט ח"ו אלטע נייעס, מען הייבט אן טראכטן "נאכאמאל די זעלבע זאך", "נאכאמאל רעדן שוין צו די ווייב", "שיכח אייבערשטער", ביז ווען דער שבת זעט אויס ווי די צווייטע מעשה?

יעצט וועלן אנשי שלומינו באקומען די געלעגנהייט צו קויפן די זכות פונעם קונטרס עצתו אמונה וואס קומט ארויס יעדע וואך אזוי ערליך, דער ראש ישיבה שליט"א איז זיך מוסר נפש צו ענטפערן די פילע אנפרעגער, און די מכוון עצתו אמונה מיט די קרן הדפסה געבן זיך אפ געטריי עס מסדר צו זיין און אפדרוקן הערליך און קלאר, אז עס זאל זיין כשלחן הערוך ומוכן לאכול, און געבט חיות פאר טויזנטער אידן.

כדי צו דעקן די הוצאות און איינוועגס געבן די געלעגנהייט פאר אונז אלע צו קענען קויפן דעם גרויסן זכות, וועלן אנשי שלומינו באקומען די מעגליכקייט צו ווערן די "ספאנסער פון די וואך", וואס וועט ווערן ארויפגעדרוקט אויפן דעקל מיט שיינע גרויסע אותיות. צו סיי וועלכע געלעגנהייט, במקום סעודת הוראה, להרגל א שמחה, א זכות פאר א ישועה, אדער סיי ווען, רופט דעם גבאי מו"ה לייבי ראטה הי"ו אויף 347-578-4449, און כאפט דעם זכות פון א קונטרס ווילאנג די אויסוואל פון וואכן איז נאך גרויס.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נחמן ישראל יאקאבאוויטש הי"ו
קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה חיים מרדכי אלבוים הי"ו ירושלים
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

א מרייליכן פסח

שיעורים, דרשות, נוסח, שיר השירים,
סיפורי צדיקים, מסכת פסחים, און נאך,
לכבוד דעם פרייליכן יום טוב פסח
קול ברסלב
212-444-9191
1, 1, 9, 6

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
סידיים, USB, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
און מיר וועלן איה עס צו שיקן צו אייך אחיים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com